

ละกลุ่ม เพื่อการออกแบบแผนการจัดกิจกรรมที่มีคุณภาพและสามารถใช้พัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยและพัฒนากระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละคร ด้วยการออกแบบการวิจัยที่มีการเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างที่นำกระบวนการเรียนรู้ด้วยศิลปะการละครมาใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่ดำเนินการสอนตามรูปแบบปกติ

บรรณานุกรม

- กุสุมา เทรักษ์. ศิลปะการแสดงสำหรับเด็ก 1 (PER2401). สาขาศิลปะการแสดง คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2554. (เอกสารอัดสำเนา)
- คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. ปฏิรูปการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2543.
- _____. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.
กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด, 2545.
- คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. การวัดและประเมินผล สภาพแท้จริงของ
นักเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2540.
- _____. โครงการอบรมครูผู้สอนกลุ่มคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (วิทยาศาสตร์)
และครูประจำห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2542.
- _____. แนวทางการวัดและประเมินผลในชั้นเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.), 2545.
- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ.2550-2554. กรุงเทพฯ : สุตรไฟศาล, 2550.
- โครงการลักษณะไทย. ศิลปะการแสดง. เล่ม 3. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2541.
- จุฬากรณ์ มาเสถียรวงศ์. การศึกษากระบวนการและผลของโครงการสื่อชาวบ้านเพื่อพัฒนามนุษย์
และสังคมในภูมิภาคที่ต่างกัน : กรณีศึกษาคณะละครมะขามป้อม. กรุงเทพฯ : ปริญญา
นิพนธ์ คุรุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- จิตศักดิ์ พุดจระ และคณะ. โครงการความร่วมมือเพื่อเพิ่มศักยภาพการเรียนรู้แนวคิดเศรษฐกิจพอ
เพียง. กรุงเทพฯ : รายงานผลการวิจัย สถาบันคลังสมองแห่งชาติ, 2553.
- จิรัฐกาล พงศ์กเชียร. การวิจัยและพัฒนาจิตตปัญญาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ :
ปริญญานิพนธ์ คุรุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

จุมพล พูลภัทรชีวิน. “ปฏิรูปการศึกษาคั้งใหม่ ขอหัวใจให้จิตปัญญาศึกษา”, มติชน. (31 มกราคม 2552) : 9.

เฉลิมศรี จันทร์อ่อน. ประวัติละครอังกฤษ 1 : กำเนิดละครตะวันตก-ละครอังกฤษในศตวรรษที่สิบเก้า. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

ชาติร์ สำราญ. ครูรู้ได้อย่างไรว่าเด็กเกิดการเรียนรู้, พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือ จุฬาลงกรณ์, 2545.

ดวงแข บัวประโคน และคณะ. การใช้ละครเพื่อการพัฒนาชุมชนของกลุ่มละครมะขามป้อม :

กรณีศึกษาจากพื้นที่ทำงานที่มีบริบทแตกต่างกัน 4 พื้นที่. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2546.

_____. การใช้ละครเพื่อการพัฒนาชุมชนของกลุ่มละครมะขามป้อม : กรณีศึกษาจากพื้นที่ทำงานที่มีบริบทแตกต่างกัน 4 พื้นที่. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2546.

ดอกไม้ ปานพาน. การใช้ละครนักเรียนเพื่อเสริมสร้างจริยธรรมสำหรับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแพะยั้งดอยแข อำเภอน้ำหนาว จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่ : ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2550.

เด่นดวง พุ่มศิริ. ทางสู่ละคร. นครปฐม : คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์, 2523.

ทิสนา แวมมณี. ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

ธิดา ยารังสี. กระบวนการเรียนรู้เพื่อการพึ่งพาตนเอง : กรณีศึกษาศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนสตรีที่ด้อยโอกาส มูลนิธิพุทธเกษตรเชียงใหม่. เชียงใหม่ : ปริญญานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันราชภัฏเชียงใหม่, 2544.

นภาพร พงษ์สุวรรณ. เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง กลุ่มโรงเรียนป่าจัว สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย. เชียงใหม่ : ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. เพียงความเคลื่อนไหว. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยา, 2526.

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์. “ลูกข้าง ของเล่นและความรัก”, กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. โรงเรียน

เทพบดินทร์วิทยาเชียงใหม่. 18 เม.ย.2554. [http://thai.thepbodint.ac.th/topmenu.php?c=](http://thai.thepbodint.ac.th/topmenu.php?c=listknowledge&q_id=301)

[listknowledge&q_id=301](http://thai.thepbodint.ac.th/topmenu.php?c=listknowledge&q_id=301) (13 พ.ค. 2554)

บัณฑิตวิทยาลัย. คู่มือการทำวิทยานิพนธ์ 2552. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2552.

บานชื่น ปัญญาเรือง. การใช้กิจกรรมการละครเชิงสร้างสรรค์จากบทละครที่มีโครงสร้างบางส่วนให้

เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดและเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจ ของนักศึกษา

นาฏศิลป์ชั้นสูง. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2545.

ประเวศ วะสี. “จิตตปัญญาศึกษาคืออะไร”, ศูนย์จิตตปัญญาศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล. 18 เม.ย.

2554. http://www.ce.mahidol.ac.th/aboutus/cc_th.php (13 พ.ค. 2554)

ประสาธ อิศรปริดา. ธรรมชาติและกระบวนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์, 2520.

ประสิทธิ์ ทองอุ่น และคณะ. พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาคน. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น

จำกัด, 2542.

ปริญญา ทองสอน จลอง ทับศรี และวิจิต สุรัตน์เรืองชัย. การพัฒนาหลักสูตรการเรียนรู้ตามแนว

ปฏิรูปโดยใช้ทฤษฎี Constructionism สำหรับโรงเรียนในจังหวัดระยอง. ชลบุรี : รายงาน

การวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา, 2549.

ปัญญา นาแพงหมื่น สุริวัตร จันทรโสภา และนคร วิชัยผิน. การเรียนรู้ : ความสำเร็จของการปฏิรูป

การศึกษา. เพชรบุรี : บทความนำเสนอการประชุมสัมมนาการนิเทศติดตามผลและ

ประเมินผลตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม,

2548.

ปาริชาติ จิ่งวิวัฒนาภรณ์. การใช้ละครสร้างสรรค์ในการพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : รายงานผลการ

วิจัย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2546.

ปิยะนาถ มณฑา. ความรู้พื้นฐานในเรื่องการละครอังกฤษและการละครอเมริกัน (Introduction to

English and American Drama). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง,

2543.

ปฏิรูปการเรียนรู้, คณะอนุกรรมการ. ปฏิรูปการเรียนรู้ ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช

, 2544.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 . พิมพ์ครั้งที่ 3 ,กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์,
2525.

พนิดา ฐปนากร. รูปแบบศิลปะการละครเพื่อการเรียนรู้และการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2554.
(เอกสารอัดสำเนา)

พรพิไล เกศวิธา. ความสำคัญของศิลปะการต่อการพัฒนา. สรุปการอภิปรายในการสัมมนาเชิง
ปฏิบัติการ “แนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนการใช้ศิลปะการละครเพื่อการพัฒนา
เยาวชน”. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2548. (เอกสารอัดสำเนา)

พรรัตน์ ดำรง. การละครสำหรับเยาวชน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2547.

พฤษัท พหลกุลบุตร และคณะ. โครงการละครสะท้อนปัญญา : การพัฒนาสู่ภาวะทางปัญญาของ
เยาวชนด้วยศิลปะการละคร. กรุงเทพฯ : ม.ป.ท. 2554. (เอกสารอัดสำเนา)

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์(ฉบับปรับปรุงใหม่). พิมพ์ครั้งที่
ที่ 8. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2543.

พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์ และ วรวิติ กิตติวงศ์. ความเชื่อมั่นของเครื่องมือวิจัย (Reliability). เชียงใหม่ :
รายงานประกอบวิชาการวิจัยขั้นสูงเพื่อพัฒนาการศึกษา หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎี
บัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

เพียงใจ ผลโคก. ประวัติการละครตะวันตก. สงขลา : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบัน
ราชภัฏสงขลา, 2542.

ภัทรา นิกมานนท์. ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย (Foundation of Research). กรุงเทพฯ : อักษร
พิพัฒน์, 2539.

มนต์ชัย พงศกรณฤงชัย. การพัฒนาการเรียนการสอนตามทฤษฎีการสร้างความรู้เพื่อส่งเสริม
ความสามารถในการสร้างความรู้ของนักเรียนช่วงอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร,
2552.

มยุรี ทับทิมหิน. การพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. อุบลราชธานี : ปริญญานิพนธ์

ครุศาสตรมหาบัณฑิต. สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี, 2545.

มัทนี รัตติน. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการกำกับการแสดงละครเวที. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

ยิบราน, คาลิล. ชีวิต ความงาม และความรัก. แปลโดยกอบกุล อิงคทานนท์. กรุงเทพฯ : แสงดาว,

2553.

รจนาย ศรสาร และ พีระพล ชรสาร. “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อศิลปวัฒนธรรม

ไทยเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” ครูศึกษา. ปีที่

26, ฉบับที่ 4 (มีนาคม-พฤษภาคม 2546) : 78-83.

รศวลีย์ อักษรวงศ์. จิตตปัญญาศึกษา (Contemplative Education) : แนวคิด แนวปฏิบัติ และการ

ประเมิน. เอกสารประกอบสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัย งาน “ราชภัฏ

วิชาการเฉลิมพระเกียรติและสถาปนาวิทยาศาสตร์แห่งชาติ”. อุบลราชธานี : 2553.

รัตนา ศิริลักษณ์. การพัฒนาบทเรียนที่ใช้กิจกรรมละครเพื่อส่งเสริมทักษะฟัง-พูด สำหรับนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. เชียงใหม่ : วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.

รัศมี เผ่าเหลืองทอง. “บันทึกการประชุมเชิงปฏิบัติการ ช่อมความคิดเยาวชน”, ศูนย์ฝึกอบรม

เด็กและเยาวชนบ้านกาญจนาภิเษก. 5 ต.ค. 2552. [http://www.nsdv.go.th/innovation/](http://www.nsdv.go.th/innovation/meeting001.htm)

[meeting001.htm](http://www.nsdv.go.th/innovation/meeting001.htm) (17 พ.ค. 2554)

ลินจง จันทรวราทิพย์. การจัดกระบวนการเรียนรู้แนวใหม่โดยบูรณาการทักษะภาษาไทยเพื่อสร้าง

ปัญญาให้แก่ผู้เรียน. นครปฐม : สถาบันวิจัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม,

2549.

วรารักษ์ ปานทอง. ผลของการดำเนินกิจกรรมประกอบการเล่นบทบาทสมมติที่มีต่อพฤติกรรม

ทางด้านสังคมของเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2548.

วิจัยทางการศึกษา, กอง. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

- กรุงเทพฯ: กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ, 2545.
- วิเชียร เกตุสิงห์. คู่มือการวิจัยเชิงปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : วิทย์พัฒน์, 2537.
- วิภากรณ์ กมลสินธุ์. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนรู้พุทธิพิสัย 6 ขั้นตอนของบลูมในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สังกัดสำนักเขตบึงกลุ่ม กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : ปรินญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวัดและการประเมินผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2547.
- วิไลวรรณ วิภาจักษณ์กุล “จิตวิทยากับการศึกษา”. เอกสารการสอน วิชาจิตวิทยาการสอนเด็กวัยเรียน : หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน / สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.). (2541) : 3-4.
- ศรวณีย์ สุขุมวาท. การพัฒนาจิตปัญญาบัณฑิต ผ่านกลไกการสื่อสารเต็มรูปแบบที่เรียกว่าศิลปะการละคอน. เอกสารประกอบสัมมนาทางวิชาการเพื่อนำเสนอผลงานวิจัย งาน “วิถีวิจัย : นวัตกรรมเพื่อเศรษฐกิจสร้างสรรค์และความยั่งยืน”. เชียงใหม่ : ม.ป.ท. 2553.
- _____ และคณะ. กระบวนการ หาเรื่อง สร้างเรื่อง และเล่าเรื่อง. เอกสารประกอบสัมมนาวิชาการเรื่อง “คืนความรู้สู่สาธารณะ: ศิลปะการละคร. เชียงใหม่ : ม.ป.ท. 2553.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมวิชาการ. การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2544.
- _____ . แนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2545.
- _____ . แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2546.
- สมบุรณ์ ทาทอง. การส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้วยท่าทางโดยกระบวนการละครสร้างสรรค์สำหรับนักเรียน ช่วงชั้นที่ ๑ โรงเรียนบ้านหนองมะจับ จังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่ : การค้นคว้าแบบอิสระ ปรินญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2552.

สมพันธ์ เตชะอธิก และคณะ. การเรียนรู้และการจัดการความรู้ขององค์กรชุมชนเพื่อชุมชนเป็นสุข.

ขอนแก่น : บทสังเคราะห์การวิจัย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย

ขอนแก่น, 2549.

สิน พันธุ์พินิจ. เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์, 2551.

สื่อการศึกษา. “จิตตปัญญาศึกษา การศึกษาเพื่อพัฒนามนุษย์ (Comtemplative education : education for human development)”วารสารสื่อพลัง. 17, 1 (มกราคม-มีนาคม 2552) : 18-23.

สื่อชาวบ้าน, โครงการ. คู่มือการใช้สื่อการสอนแบบละครและการละครสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ :

รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์, 2528.

สุจิตรา แก้วสีนวน. ประสิทธิภาพของสื่อละครสร้างสรรค์ที่มีต่อการสร้างการมองเห็นคุณค่าในตนเองของเด็กที่ถูกทารุณกรรม. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2545.

สุชาติา คุณชมภู และคณะ. โครงการการจัดกระบวนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนบ้านท่ากุ่ม ตำบลทาลาดูก อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. ลำพูน : รายงานการวิจัยเสนอสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2544.

สุเทพ อ่วมเจริญ. การออกแบบการสอน. นครปฐม : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

สุวิมล ว่องวานิช. การประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546.

เสียงคนอีสาน. “ละครสร้างฝัน สร้างสรรค์จินตนาการ”, <http://www.esaainvoice.net/esaainvoice/know/show.php?Category=topreport&No=11237>. (17 มี.ค. 2554)

หนึ่งฤทัย ธนาประชุม. กระบวนการมีส่วนร่วมของเด็กนักเรียนในละครเพื่อการศึกษาในโครงการเด็กไทยรู้ทัน : กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลพิบูลเวศม์ กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ พัฒนาชุมชนมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546.

อนุวัติ คุณแก้ว. หลักการวัดและประเมินผลทางการศึกษา. ม.ป.ท. 2548. (เอกสารสำเนา)

อมลวรรณ วีระธรรมโม. “ทฤษฎีการสร้างสรรค์ : สติการสอนของครูและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน (Constructivism : Teacher and Learning Behavior Style)”. วารสารสำนักหอสมุดวิทยาลัยทักษิณ. ปีที่ 4, ฉบับที่ 1 (มกราคม-มิถุนายน 2548) : 10-18.

อรอนงค์ แจ่มผล. ผลของกระบวนการจัดปฏฺญาศึกษาที่มีต่อการเรียนรู้ภายในตนของนักศึกษาที่

เรียนรายวิชาจิตวิทยาสำหรับครู. กำแพงเพชร : บทความงานวิจัย คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2552.

อาร์มสตรอง, โธมัส. พหุปัญญาในห้องเรียน : วิธีการสอนเพื่อพัฒนาปัญญาหลายด้าน. แปลจาก

Multiple Intelligence in the Classroom โดย อาร์ สันหลวี. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนา

หนังสือ กรมวิชาการ, 2542.

อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ, 2534.

อำพันธ์ เรือแก้ว. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา

อำเภอดี จังหวัดลำพูน. เชียงใหม่ : ปริญญาพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่, 2547.

อุดม จำรัสพันธ์ “การเรียนรู้กับการสอน”. เอกสารการสอน วิชาจิตวิทยาการสอนเด็กวัยเรียน :

หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน / สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์ และ

เทคโนโลยี (สสวท.). กรุงเทพฯ : สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(สสวท.). (2541) : 89.

Bloom, Benjamin S. *Taxonomy of Educational Objectives*. New York : Longman, 1956.

Borckett, Oscar G. and Ball, Robert J. *The Essential Theatre*. 8th. ed. New York :

Wadsworth/Thomson Learning, 2004.

Dale, Edgar . *Audio Visual Methods in Teaching* . 3rd. ed. New York : Holt Rinehart and

Winston, 1969.

Spolin, Viola. *Improvisation for the Theatre*. 3rd. ed. Illinois : Northwestern University Press,

1999.

สัมภาษณ์

กรเพชร เพชรรุ่ง. รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงใหม่. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553.

บุษบัน ศรีสารคาม. อาจารย์ประจำสาขานาฏศิลป์และศิลปะการแสดง คณะ มนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่. สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2553.

ว่าที่ ร.ต.สรายุทธ อ่องแสงคุณ. ประธานหลักสูตรสาขาศิลปะการแสดง คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่. สัมภาษณ์, 14 ธันวาคม 2553.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายภัทรศิลป์ สุกันศีล
วัน เดือน ปีเกิด	12 มิถุนายน 2511
ที่อยู่ปัจจุบัน	109 หมู่บ้านเชียงใหม่วิวสวย 2 ตำบลสันผักหวาน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50230
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2524 สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา โรงเรียนมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2529 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนปิ่นสร้อยแยดวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2533 ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาสื่อสารมวลชน (โทรทัศน์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2550 ประกาศนียบัตร หลักสูตรการตัดเย็บเสื้อผ้าชั้นสูง Edmod Gurre Laviang Paris โรงเรียนเอ็งคองดีไซน์ เชียงใหม่ ปัจจุบัน กำลังศึกษาต่อหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีสื่อและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่

ประสบการณ์การทำงาน พ.ศ. 2533

Creative บริษัท เทเลโปรแกรม จำกัด

พ.ศ. 2535

Translator/Sub-title Editor

บริษัท ไทยสกายเคเบิลทีวี จำกัด

พ.ศ. 2536

Producer บริษัท ไอบีซีเคเบิลทีวี จำกัด

พ.ศ. 2542

Project Manager

บริษัท พี.ซี. โอ. จำกัด

พ.ศ. 2545

ผู้ก่อตั้งและผู้จัดการ

บริษัท เอ็กซ์สตูดิโอ จำกัด

พ.ศ. 2548

ผู้จัดการฝ่ายการตลาด

บริษัท ชันออร์แกนไนเซอร์ จำกัด

พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน

อาจารย์พิเศษสาขาศิลปะการแสดง

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อาจารย์พิเศษ คณะการสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่